

61. møde.

Tirsdag den 2. maj kl. 14.

Første næstformand (From): I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af postloven.

Medlem af Folketinget Diderichsen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren tage et initiativ til en ordning, hvorved der sikres de politiske partier regelmæssig og ligelig adgang til at fremlægge deres synspunkter i fjernsyn og radio?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgsmål.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Herved tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af postloven.

De nugældende posttakster blev taget i anvendelse den 15. maj 1965, og der er siden sket en væsentlig stigning af udgifterne til lønninger som følge af de stedfundne forhøjelser af dyrtids- og overenskomsttillæg. Efter de på det private arbejdsmarked indgæede overenskomster og de som følge heraf forventede forhøjelser af lønninger til tjenestemænd og andet personale må der med virkning fra den 1. april 1967 regnes med yderligere ikke uvæsentlige stigninger i udgifterne til lønninger samt til anskaffelse og vedligeholdelse af tekniske hjælpemidler.

I modsætning til teletjenesten er posttjenesten meget personalekrævende, og lønstigninger påvirker derfor i særlig grad økonomien i posttjenesten. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at af posttjenestens samlede udgifter i finansåret 1965-66 tegnede personeluudgifterne sig for 78,4 pct.

Af etatens samlede personeluudgifter falder 86,9 pct. i posttjenesten og kun 13,1 pct. i teletjenesten.

For tjenestegrenen post måtte det med de gældende takster påregnes, at regnskabet ville udvise et betydeligt underskud ved finansårets udgang, og fremsættelsen af forslaget skal ses som en fortsættelse af de bestræbelser, der i de senere år gennem takstfastsættelsen har været udfoldet for at gøre tjenestegrenen post økonomisk uafhængig af tjenestegrenen tele, således at omkostningerne ved udførelsen af postforretningerne betales af det publikum, som benytter postvæsenet.

Ud over det vigtige formål at skaffe dækning for de stigende udgifter er visse dele af forslaget endvidere nødvendiggjort af indførelsen af en merværdiafgift, idet der ved forslaget søges tilvejebragt mulighed for at fastsætte takster, som efter udregning af merværdiafgift udgør afrundede beløb, som det ikke er for vanskeligt for publikum og postvæsenet at anvende. Jeg skal senere under min omtale af pakketaksterne komme tilbage til dette spørgsmål.

Derimod vil merværdiafgiftens indførelse og i forbindelse dermed engrosomsætningsafgiftens bortfald ikke få nævneværdig indflydelse på post- og telegrafvæsenets økonomi. Samtlige forsendelser med undtagelse af brevforsendelser og pengeforsendelser vil komme ind under merværdiafgiftssystemet, og det samme gælder for teletjenesterne. Skønmæssigt vil den af post- og telegrafvæsenet indkasserede merværdiafgift (udgående afgift) andrage ca. 45 mill. kr. årligt. Ca. 25 mill. kr. af dette beløb påregnes post- og telegrafvæsenet at ville aflevere til statskassen. De resterende ca. 20 mill. kr. vil være betalt til etatens leverandører som indgående afgift i forbindelse med leverancer til etaten. De 20 mill. kr. repræsenterer imidlertid ikke alt, hvad etaten må betale i merværdiafgift ved leverancer, idet merværdiafgiften ved leverancer, der skal anvendes til den afgiftsfri brevpost- og pengebesørgelse, ikke kan fradrages det beløb, etaten opkræver til statskassen, men må føres til udgift i etatens regnskab. Denne tilsyneladende forringelse af etatens økonomi modsvares dog i det væsentlige af, at engrosomsætningsafgiften falder bort.

Man har ved forslagets udarbejdelse lagt